

Ahval İ Pür Melalimiz

– Sami Biber · 29 Temmuz 2018

Pislemedik hiç bir şey bırakmadık.
Her fenaya hemen yettik çok şükür(!)
Aşk kalmıştı saf ve temiz olarak.
Onun da içine ettik çok şükür (!)

“Birliktelik” deyiverdik visale,
“Yatmak” dedik aşkta bütün mesele,
Tükürdüler lakin surat kösele.
Ar-ı namusu da attık çok şükür(!)

Çoktan unutmuştuk Haccı, Mekke'yi.
Beklemedik çorba için tekkeyi.
Bastrınca kaimeyi, sikkeyi,
Zevk-ü safamızı çattık çok şükür(!)

Aldırmadık dolu ya da boş mu cep,
Hayatımız et gözlemek oldu hep.
Bir zamanlar var idi biraz edep.
Köyümüzden sürüp ittik çok şükür(!)

Yaratandan olmayınca korkumuz.
Boram boram dışkı koktu şarkımız.
Hayvanlardan hiç kalmadı farkımız.
Afiyetle leş de tattık çok şükür(!)

Dedem, ninem hasret iken hasıra
Sığamadık ne köşke ne kasıra.
Birileri dokununca nasıra
Tozu dumanına kattık çok şükür(!)

Şeytan ile şerre eylerken niyet.
Dilimizde hep fazilet, hamiyet.
İşte böyle bozuldu bu cemiyet.
Vicdanımız rahat yattık çok şükür(!)

Kurulurken ötelerin mizanı.
Kulak duymaz oldu artık ezanı.
Din-ü iman için dedik : "Nizanı"
Beynimize kadar battık çok şükür(!)

Sami yine aldı kağıt,kalemi
Mısraları ah-ü feryat nâle mi?
Batıyordu minarenin alemi.
Onu da bir pula sattık çok şükür(!)